

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

7. august 2018*

Eelotsusetaotlus – Määrus (EMÜ) nr 1964/82 – Valedeklaratsioonid või pettuslikud toimingud, mille eesmärk oli saada teatavate kondita veiseliha jaotustükkide ekspordi eritoetusi – Määruse nr 1964/82 muudatus, mis laiendab ettenähtud ekspordi eritoetusi – Leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise põhimõte – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmas lause

Kohtuasjas C-115/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Cour de cassation'i (Prantsusmaa kassatsioonikohus) 23. novembri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. märtsil 2017, menetluses

Administration des douanes et droits indirects,

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

versus

Hubert Clergeau,

Jean-Luc Labrousse,

Jean-Jacques Berthelley,

Alain Bouchet,

Jean-Pierre Dubois,

Marcel Géry,

Jean-Paul Matrat,

Jean-Pierre Paziot,

Patrice Raillot,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. L. da Cruz Vilaça, Euroopa Kohtu asepresident A. Tizzano (ettekandja), kohtunikud A. Borg Barthet, M. Berger ja F. Biltgen,

kohtujurist: J. Kokott,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 28. veebruari 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- H. Clergeau, J.-L. Labrousse, A. Bouchet ja J.-P. Matrat, esindajad: *avocat* P. Spinosi ja *avocat* B. Paillard,
- Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas, S. Horrenberger ja E. de Moustier,
- Kreeka valitsus, esindajad: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou ja M. Tassopoulou,
- Austria valitsus, esindaja: G. Eberhard,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A. Lewis ja D. Bianchi,

olles 12. aprilli 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses.
- 2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille pooled on ühelt poolt administration des douanes et droits indirects (toll- ja kaudsete maksude amet, Prantsusmaa) ja Établissement national des produits de l’agriculture et de la mer (riiklik põllumajandustoodete ja meresaaduste amet, Prantsusmaa) (edaspidi „FranceAgriMer“) ning teiselt poolt Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot ja Patrice Raillot (edaspidi „põhikohtuasjas süüdistatavad“), ja milles käsitletakse nende isikute kriminaalvastutust valedeklaratsioonide esitamise või pettuslikul viisil toimimise eest, mille eesmärk oli ekspordisoodustuse saamine.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Komisjoni 20. juuli 1982. aasta määruses (EMÜ) nr 1964/82, milles sätestatakse teatavate kondita veiseliha jaotustükkide ekspordi eritoetuste andmise tingimused (EÜT 1982, L 212, lk 48; ELT eriväljaanne 03/05, lk 146), kehtestati tingimused, mille alusel anti ekspordi eritoetusi teatavatele liha jaotustükkidele.
- 4 Selle määruse teises põhjenduses on märgitud:

„turuolukorra, veise- ja vasikalihasektori majandusliku olukorra ja kõnealuse sektori teatavate toodete müügi võimaluste tõttu tuleks määrata kõnealuste toodete ekspordi eritoetuste maksmist reguleerivad tingimused [...]“

5 Määruse artiklis 1 on sel eesmärgil sätestatud:

„Ekspordi eritoetust antakse täiskasvanud isasveiste värsketest või jahutatud tagaveerandist saadud kondita jaotustükkidele, mis on eraldi pakitud ja mis vastavad käesoleva määruse tingimustele.

[...]“

6 Määruse artikli 2 lõikes 1 on ette nähtud:

„Ettevõtja esitab liikmesriigi poolt nimetatud pädevale asutusele deklaratsiooni oma kavatsuse kohta konditustada artiklis 1 määratletud tagaveerandid käesolevas määruses sätestatud tingimustel ja eksportida kogu saadud konditustatud jaotustükkide kogus, iga tükk eraldi pakituna.“

7 Määruse nr 1964/82 artiklit 1 ja artikli 2 lõiget 1 muudeti komisjoni 11. detsembri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2469/97, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1964/82, määrust (EMÜ) nr 3846/87, millega kehtestatakse põllumajandustoodete nomenklatuur eksporditoetuste jaoks, ja määrust (EÜ) nr 1445/95 veise- ja vasikalihasektori impordi- ja ekspordilitsentside rakenduseeskirjade kohta (EÜT 1997, L 341, lk 8; ELT eriväljaanne 03/22, lk 125), ning muudatused jõustusid 19. jaanuaril 1998.

8 Määruse nr 2469/97 teine põhjendus kõlas järgmiselt:

„pärast mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud põllumajanduslepingu rakendamist tuleks kehtestada kord, mis võimaldaks eristada paremini veise- ja vasikalihatooteid, mida eelistatakse ekspordimisel kolmandatesse riikidesse; kõnealuse eesmärgi võiks saavutada eritoetuste kehtestamisega täiskasvanud isasveiste eesveeranditest saadud konditustatud jaotustükkide jaoks; seepärast tuleks [määrusega nr 1964/82] ettenähtud korda laiendada kõnealustele toodetele.“

9 Määruse nr 1964/82 artiklis 1, mida muudeti määrusega nr 2469/97, oli sätestatud:

„Täiskasvanud isasveiste värsketest või jahutatud ees- ja tagaveeranditest saadud ja eraldi pakitud kondita jaotustükkide puhul, mille keskmine tailihasisaldus on vähemalt 55%, antakse käesolevas määruses sätestatud tingimustel ekspordi eritoetust.

[...]“.

10 Komisjoni 21. novembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1359/2007, milles sätestatakse teatavate kondita veiseliha jaotustükkide ekspordi eritoetuste andmise tingimused (ELT 2007, L 304, lk 21), tühistati ja asendati määrus nr 1964/82 alates 1. jaanuarist 2008.

11 Määruse nr 1359/2007 põhjenduses 3 on märgitud:

„Turuolukorra, veise- ja vasikalihasektori majandusliku olukorra ja kõnealuse sektori teatavate toodete müügivõimaluste tõttu tuleks määrata kõnealuste toodete ekspordi eritoetuste maksmist reguleerivad tingimused. Tingimused tuleks sätestada eriti teatavatele isasveise veerandi konditustamisel saadud liha jaotustükkidele.“

12 Kõnealuse määruse artiklites 1 ja 2 on sisuliselt samas sõnastuses üle võetud määruse nr 1964/82 artikli 1 sõnastus, määrusega nr 2469/97 muudetud kujul.

Prantsuse õigus

- 13 Tolliseadustiku artiklis 426 on sätestatud:

„Keelatud kaupade deklareerimata importimiseks või eksportimiseks loetakse:

[...]

4° valedeklaratsioonid või pettuslikke toiminguid, mille eesmärk on saada või mille abil saadakse impordiga või ekspordiga seotud tagasimakse, vabastus, maksuvähendus või mis tahes muu eelis kas täies ulatuses või osaliselt; välja arvatud kvaliteedi- või pakendamiseeskirjade rikkumisi, kui nende rikkumiste eesmärk ei olnud saada või nende abil ei saadud tagasimakset, vabastust, maksuvähendust või finantseelist;

[...]“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 14 La Rochelle'i (Prantsusmaa) prokurör alustas 21. detsembril 1990 X-i suhtes eeluurimist valedeklaratsiooni esitamise või pettuslikul viisil toimimise tõttu tolliseadustiku artikli 426 lõike 4 tähenduses. Eeluurimisel viidati asjaoludele, mis tekkisid äriühingu Clergeau SA tegevuse käigus; see äriühing tegeleb eelkõige veiseliha ostu, müügi, transpordi, impordi, ekspordi ja veiste tapmisega.
- 15 Cour d'appel de Poitiers' (Poitiers' apellatsioonikohus, Prantsusmaa) eeluurimiskolleegium lõpetas 25. mail 2010 eeluurimise ja saatis põhikohtuasjas süüdistatavate kohtuasja kriminaalkohtusse.
- 16 Süüdistatavatele heideti sisuliselt ette seda, et aastatel 1987–1992 panid nad toime tegusid, mille eesmärk oli hankida ettevõtjale Clergeau määruse nr 1964/82 tähenduses selliseid ekspordi eritoetusi, milleks tal ei olnud õigust, deklareerides täiskasvanud isasveiste „tagaveeranditest saadud kondita jaotustükkideks“ selle määruse artikli 1 tähenduses veiseliha tükke, mis sellele määratlusele ei vastanud. Põhikohtuasjas süüdistatavad olid tarninud heakskiidetud ekspordilattu peamiselt eesveerandist saadud jaotustükke, kuigi neid toetusi võis saada ainult tagaveerandist saadud jaotustükkide eest.
- 17 Tribunal correctionnel de La Rochelle (La Rochelle'i kriminaalkohus, Prantsusmaa) mõistis 3. detsembri 2013. aasta kohtuotsusega kõik süüdistatavad õigeks; selle otsuse jättis cour d'appel de Poitiers (Poitiers' apellatsioonikohus) apellatsiooniastmes 12. märtsi 2015. aasta otsusega muutmata.
- 18 Tolli- ja kaudsete maksude amet ja FranceAgriMer esitasid selle otsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, kes leiab, et FranceAgriMeri esitatud esimese väite puhul tekib liidu õiguse tõlgendamist vajav küsimus seoses leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise põhimõttega, mis on sätestatud põhiõiguste harta artikli 49 lõikes 1.
- 19 FranceAgriMer märgib oma väidet põhjendades sisuliselt, et cour d'appel de Poitiers (Poitiers' apellatsioonikohus) eiras karistusõiguse ajalise kohaldamise reegleid, sest ta kohaldas põhikohtuasjas tagasiulatuvalt ekspordi eritoetuste toetuskõlblikkuse muudetud kriteeriume; algul olid need kriteeriumid ette nähtud määruses nr 1964/82. Leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise põhimõtte ei hõlma sellist muudatust, sest see ei muutnud süüteo koosseisu ja seetõttu ei oleks saanud muuta põhikohtuasjas süüks pandava teo kvalifikatsiooni.

- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et määrus nr 1964/82 nägi ette täiskasvanud isasveiste tagaveerandist saadud kondita jaotustükkide ekspordi eritoetused. Pärast põhikohtuasja asjaolude toimumist asendati see määrus samas määrusega nr 1359/2007, millega laiendati toetuste andmist eesveerandist saadud jaotustükkidele. Niisiis tekib käesoleval juhul küsimus, kas neid muudatusi peab leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtte kohaselt põhikohtuasjas kohaldama.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõdeb kõigepealt, et see põhimõte on seotud arusaamaga, et karistatavaks tunnistamise ja karistused võib sätestada ainult juhul, kui need on vajalikud. Selle vajaduse hindamine on aga erilaadne majandusalaste õigusnormide puhul, mis on oma olemuselt muutuvad. Selles valdkonnas ei tähenda asjaolu, et meede ei ole praegust majanduslikku olukorda arvestades enam vajalik, seda, et selle varasemat rikkumist ei tule enam karistada.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib seejärel, et tolliseadustiku artikli 426 lõige 4 rakendab Prantsuse õiguskorras Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikest 3 tulenevat kohustust, mille kohaselt on vaja karistada isikuid, kes valedeklaratsioonide abil või pettuslikul viisil toimides saavad ekspordi eritoetusi, mida neil ei ole õigust saada. Seda riigisisest sätet, mis on käesolevas põhikohtuasjas süüdistuse esitamise õiguslik alus, ei ole aja jooksul muudetud.
- 23 Viimaks on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtte tagajärg niisugustel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, oleks Euroopa Liidu finantshuvide kahjustamise eest karistamise leevendamine. Niisiis võib põhiõiguste harta artikli 49 lõikes 1 sätestatud põhimõtte kohaldamine takistada Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõike 3 järgimist.
- 24 Neil asjaoludel otsustas Cour de cassation (Prantsusmaa kassatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas põhiõiguste harta artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, et isik mõistetakse süüdi alusetute eksporditoetuste saamises pettuslikul viisil toimimise või valedeklaratsioonide abil, mis käsitlesid selle kauba laadi, mille eest toetusi taotleti, samas kui tulenevalt õigusnormide muutmisest pärast asjaolude toimumist muutusid kaubad, mida ta tegelikult eksportis, toetuskõlblikuks?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 25 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sätestatud leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, et isik mõistetakse süüdi alusetute ekspordi eritoetuste saamises – mis on ette nähtud määruses nr 1964/82 – pettuslikul viisil toimimise või valedeklaratsioonide abil, mis käsitlesid selle kauba laadi, mille eest toetusi taotleti, samas kui määruse muutmise tõttu pärast süüks pandavate asjaolude toimumist muutusid kaubad, mida ta eksportis, toetuskõlblikuks.
- 26 Esmalt tuleb osutada, et leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõte, mis on sätestatud põhiõiguste harta artikli 49 lõikes 1, on sellisena liidu esmase õiguse osa. Isegi enne seda, kui jõustus Lissaboni leping, millega põhiõiguste hartale anti aluslepingutega samaväärne õigusjõud, on Euroopa Kohus selgitanud, et see põhimõte tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest ja järelikult tuleb seda pidada kuuluvaks liidu õiguse üldpõhimõtete hulka, mida liikmesriigi kohtul tuleb riigisisese õiguse kohaldamisel järgida (6. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Paoletti jt, C-218/15, EU:C:2016:748, punkt 25).
- 27 Ainuüksi see, et põhikohtuasja asjaolud leidsid aset ajavahemikus 1987–1992, see tähendab enne Lissaboni lepingu jõustumist 1. detsembril 2009, ei takista iseenesest käesolevas kohtuasjas põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sisalduva leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtte kohaldamist.

- 28 Veel tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika põhjal laienevad liidu õiguskorras tagatud põhiõigused kõigile liidu õigusega reguleeritud olukordadele, kuid mitte väljapoole niisuguseid olukordi (14. juuni 2017. aasta kohtuotsus *Online Games jt*, C-685/15, EU:C:2017:452, punkt 55).
- 29 Käesolevas kohtuasjas piisab sellest, kui märkida, et põhikohtuasjas süüdistatavad anti kohtu alla tolliseadustiku artikli 426 lõike 4 alusel valedeklaratsioonide esitamise või pettuslikul viisil toimimise tõttu, mille abil saadi määruses nr 1964/82 ette nähtud ekspordi eritoetusi. Niisiis on tolliseadustiku selle sätte eesmärk eelkõige karistada liidu finantshuvide kahjustamise eest lähtudes liikmesriikide kohustustest, mis tulenevad EL lepingu artikli 4 lõikest 3 ja ELTL artiklist 325.
- 30 Neil tingimustel tuleb asuda seisukohale, et tolliseadustiku artikli 426 lõikes 4 ette nähtud ja põhikohtuasjas kõnealuses kriminaalmenetluses mõistetav kriminaalkaristus kuuluvad liidu õiguskorras tagatud põhiõiguste kohaldamisalasse – käesoleva kohtuotsuse punktis 28 osutatud kohtupraktika tähenduses –, mistõttu eelotsusetaotluse esitanud kohus peab selle menetluse raames tagama, et põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sisalduvat leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise põhimõtet järgitakse (vt analoogia alusel 3. mai 2005. aasta kohtuotsus *Berlusconi jt*, C-387/02, C-391/02 ja C-403/02, EU:C:2005:270, punkt 69).
- 31 Sellegipoolest tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastamisel meeles pidada, et määruse nr 1964/82 artiklit 1 muudeti pärast põhikohtuasja asjaolude toimumist – muudatused jõustusid 19. jaanuaril 1998 – määrusega nr 2469/97, milles laiendati määruses nr 1964/82 ette nähtud ekspordi eritoetusi niisugustele täiskasvanud isasveiste eesveeranditest saadud jaotustükkidele nagu need, mille kohta esitasid põhikohtuasjas süüdistatavad süüks pandavaid valedeklaratsioone või mille suhtes nad toimisid pettuslikul viisil. See muudatus võeti seejärel üle 1. jaanuaril 2008 jõustunud määruse nr 1359/2007 artiklisse 1, millega kodifitseeriti ja asendati määrus nr 1964/82.
- 32 Seega tuleb kontrollida, kas võttes arvesse määruse nr 1964/82 artiklis 1 ette nähtud toetuskõlblikkuse kriteeriumide muutmist, on põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sisalduva leebema karistusseaduse tagasiulatuva kohaldamise põhimõttega vastuolus see, kui sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas mõistetakse isik süüdi valedeklaratsioonide esitamise või pettuslikul viisil toimimise tõttu tolliseadustiku artikli 426 lõike 4 tähenduses.
- 33 Siinkohal tuleb meeles pidada, et leebema karistusseaduse kohaldamine eeldab tingimata ühe seaduse ajalist järgnemist teisele ja põhineb järeldusel, et seadusandja on muutnud oma seisukohta kas teo karistusõigusliku kvalifitseerimise või rikkumise eest määratava karistuse osas (6. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus *Paoletti jt*, C-218/15, EU:C:2016:748, punkt 27).
- 34 Esiteks tuleb aga märkida, et nagu Euroopa Kohtule esitatud toimikust nähtub, ei ole Prantsuse seadusandja pärast põhikohtuasjas kõnealuse rikkumise toimepanemist tolliseadustiku artikli 426 lõikes 4 ette nähtud karistust muutnud. Valedeklaratsioonide esitamine või pettuslikul viisil toimimine, mille eesmärk on saada niisugust ekspordiga seotud soodustust, nagu on määruses nr 1964/82 ette nähtud ekspordi eritoetus, jääb seega kriminaalkorras karistatavaks samamoodi nagu põhikohtuasja asjaolude toimumise kuupäeval.
- 35 Sarnaselt kohtujuristile tema ettepaneku punktis 41 tuleb tõdeda, et käesoleval juhul ei ole toimunud mingeid muutusi Prantsuse seadusandja hinnangus põhikohtuasja süüdistatavatele süüks pandava teo karistusõigusliku kvalifitseerimise või rikkumise eest määratava karistuse osas.
- 36 Teiseks tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 31 osutatud liidu õigusnormide muudatusega seoses rõhutada – samuti nähtub see nii määruse nr 2469/97 teisest põhjendusest –, et täiskasvanud isasveiste eesveeranditest saadud konditustatud jaotustükkide ekspordi eritoetuste kehtestamise eesmärk oli kohandada kõnealuseid õigusnorme lihaturul toimuvate muudatustega ja eelkõige maailmaturul valitseva olukorra arenguga, mis toimus pärast mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingute rakendamist.

- 37 Seega põhineb liidu seadusandja otsus muuta määruse nr 1964/82 artiklis 1 ette nähtud toetuskõlblikkuse kriteeriume hindamisel, mis lähtus eranditult liha maailmaturu majanduslikust ja tehnilisest olukorrast.
- 38 Seega tuleb asuda seisukohale, et selle muudatusega ei soovinud seadusandja seada kahtluse alla niisuguse käitumise eest – nagu on põhikohtuasja süüdistatavatele süüks pandavad valedeklaratsioonid või pettuslikud toimingud –, mille eesmärk on saada alusetult määruses nr 1964/82 ette nähtud ekspordi eritoetust, liikmesriigi pädevate asutuste poolt määratava karistuse karistusõiguslikku kvalifitseerimist või sellele antavat hinnangut.
- 39 Nagu on märkinud eelkõige Prantsuse valitsus oma kirjalikes seisukohtades, tuleb pealegi rõhutada, et liidu õigusnormide muudatus ei muutnud põhikohtuasja süüdistatavatele süüks pandava süüteo koosseisu.
- 40 Kuivõrd rikkumine seisnes valedeklaratsioonide või pettuslikul viisil toimimise abil määruses nr 1964/82 ette nähtud ekspordi eritoetuste saamises, ei mõjuta niisuguste valedeklaratsioonide või pettuslikul viisil toimimise karistusväärsust üksnes asjaolu, et pärast põhikohtuasja asjaolude toimumist muutusid kaubad, mille eest toetusi taotleti, toetuskõlblikuks.
- 41 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sätestatud leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui isik mõistetakse süüdi alusetute ekspordi eritoetuste saamises – mis on ette nähtud määruses nr 1964/82 – pettuslikul viisil toimimise või valedeklaratsioonide abil, mis käsitlesid selle kauba laadi, mille eest toetusi taotleti, samas kui määruse muutmise tõttu pärast süüks pandavate asjaolude toimumist muutusid kaubad, mida ta eksportis, toetuskõlblikuks.

Kohtukulud

- 42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 kolmandas lauses sätestatud leebema karistusseaduse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui isik mõistetakse süüdi alusetute ekspordi eritoetuste saamises – mis on ette nähtud komisjoni 20. juuli 1982. aasta määruses (EMÜ) nr 1964/82, milles sätestatakse teatavate kondita veiseliha jaotustükkide ekspordi eritoetuste andmise tingimused – pettuslikul viisil toimimise või valedeklaratsioonide abil, mis käsitlesid selle kauba laadi, mille eest toetusi taotleti, samas kui määruse muutmise tõttu pärast süüks pandavate asjaolude toimumist muutusid kaubad, mida ta eksportis, toetuskõlblikuks.

Allkirjad